

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Poznaniu

LPO.410.006.01.2017
P/17/096

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Poznaniu
ul. Dożynkowa 9H, 61-662 Poznań
T +48 61 655 62 00, F +48 61 655 62 01
lpo@nik.gov.pl

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli P/17/096 – Przekazywanie dworców kolejowych jednostkom samorządu terytorialnego w celu ich przebudowy lub remontu

Jednostka przeprowadzająca kontrolę Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Poznaniu

Kontroler Piotr Iwański, starszy inspektor kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr LPO/61/2017 z dnia 10 kwietnia 2017 r.

(dowód: akta kontroli str. 1-2)

Jednostka kontrolowana Polskie Koleje Państwowe S.A. Oddział Gospodarowania Nieruchomościami w Poznaniu, Al. Niepodległości 8, 61-875 Poznań (dalej: OGN w Poznaniu)

Kierownik jednostki kontrolowanej Alina Stachowiak, Dyrektor¹

(dowód: akta kontroli str. 3-4)

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, mimo stwierdzonych nieprawidłowości², działalność kontrolowanej jednostki w zakresie przekazywania dworców kolejowych jednostkom samorządu terytorialnego w celu ich przebudowy lub remontu.

Oddział Gospodarowania Nieruchomościami w Poznaniu w latach 2013-2016³ przekazał na rzecz jednostek samorządu terytorialnego (dalej: JST) 71 dworców kolejowych. Analiza dokumentacji dot. przekazania 20 dworców, które objęte zostały szczegółową kontrolą, wskazuje, że dobór dworców był racjonalny i uzasadniony, a decyzja o ich przekazaniu poprzedzona była ocenami w zakresie generowanych kosztów i przychodów.

W kontrolowanym okresie nie odnotowano skarg związanych z niewłaściwym zagospodarowaniem dworców przekazanych na rzecz JST.

Stwierdzone nieprawidłowości dotyczyły w szczególności:

- nieinformowania JST o zamiarze likwidacji dworców kolejowych,
- podejmowania przez OGN w Poznaniu działań, które miały na celu obejście przepisów prawa w zakresie konieczności uzyskania zgody ministra właściwego do spraw transportu na dokonanie czynności prawnej, o której mowa w art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji i restrukturyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe”⁴ (dalej: ustawa o komercjalizacji PKP),
- nierzetelnego monitorowania wykorzystania nieruchomości przekazanych na rzecz JST.

¹ W okresie od 1 maja 2005 r. do 31 marca 2016 r. dyrektorem OGN w Poznaniu był Roman Biniszkiewicz

² Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna

³ tj. okresie objętym kontrolą

⁴ Dz. U. z 2017 r. poz. 680.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Dobór dworców kolejowych do przekazania JST

1.1. Liczba dworców zarządzanych przez OGN w Poznaniu⁵ w poszczególnych latach zmniejszała się i wynosiła⁶: w 2013 r. – 572, w 2014 r. – 538, w 2015 r. – 512, w 2016 r. – 495. Natomiast liczba dworców wykorzystywanych do obsługi ruchu kolejowego (pasażerskiego) utrzymywała się na względnie stałym poziomie i wynosiła: w 2013 r. – 151, w 2014 r. – 149, w 2015 r. – 148, w 2016 r. – 147.

Z kolei liczba dworców nieczynnych (z tego wykorzystanych na inne cele: oddanych w najem lub dzierżawę) wynosiła: w 2013 r. – 421 (348), w 2014 r. – 389 (328), w 2015 r. – 364 (304), w 2016 r. – 348 (289). Pozostałe obiekty stanowiły pustostany.

Według stanu na koniec 2016 r., na terenie administrowanym przez OGN w Poznaniu znajdowało 47 nieczynnych dworców kolejowych, których stan prawny był nieuregulowany i uniemożliwiał ich sprzedaż bądź przekazanie. Jednostki samorządu terytorialne były zainteresowane przejęciem ośmiu dworców.

Koszty związane z utrzymaniem pustostanów wynosiły w poszczególnych latach: w 2013 r. – 374,3 tys. zł, w 2014 r. – 393,5 tys. zł, w 2015 r. – 338,3 tys. zł, w 2016 r. – 303,9 tys. zł. Na koszty te składały się m.in. podatki i opłaty lokalne, koszty bieżących remontów, mediów, ochrona, sprzątanie i koszty przeglądów okresowych.

Koszty utrzymania budynków dworców nieczynnych, zagospodarowanych na inne cele (oddanych w najem bądź w dzierżawę) w poszczególnych latach wynosiły: w 2013 r. – 11.749,4 tys. zł, w 2014 r. – 13.389,3 tys. zł, w 2015 r. – 15.887,8 tys. zł, w 2016 r. – 16.596,7 tys. zł.

Przychody z tytułu udostępniania powierzchni budynków dworców kolejowych włączonych z obsługi kolejowego ruchu pasażerskiego w poszczególnych latach wynosiły: w 2013 r. – 2.268,7 tys. zł, w 2014 r. – 2.433,6 tys. zł, w 2015 r. – 2.434,1 tys. zł, w 2016 r. – 2.561,5 tys. zł.

(dowód: akta kontroli str. 5-35, 1589)

1.2. W latach 2013-2016 zbytych zostało łącznie 95 obiektów dworców, z tego: sześć zostało wniesionych aportem do spółek, 18 sprzedano podmiotom spoza sektora finansów publicznych, a 71 przekazano jednostkom samorządu terytorialnego. W okresie tym zlikwidowanych (wyburzonych) zostało 31⁷ dworców.

(dowód: akta kontroli str. 36-39)

1.3. W 64 przypadkach dworce zostały przekazane nieodpłatnie na rzecz JST na realizację zadań własnych w dziedzinie transportu⁸, a w siedmiu przypadkach dokonano przekazania ze względów ekonomicznych⁹.

Nie wystąpiły przypadki przekazania obiektów dworców kolejowych w zamian za zaległości podatkowe. Dyrektor OGN w Poznaniu wyjaśniła, że było to związane z brakiem wniosków JST w sprawie przekazania w tym trybie oraz brakiem zaległości podatkowych wobec większości gmin.

(dowód: akta kontroli str. 5-32, 1582)

⁵ Obszar działania OGN w Poznaniu obejmował województwa: wielkopolskie, zachodniopomorskie i lubuskie

⁶ Według stanu na koniec poszczególnych lat

⁷ W 2015 r. wybudowano nowy dworzec w Strzelcach Krajeńskich. Zastąpił on poprzedni obiekt, który w tym samym roku został zlikwidowany.

⁸ art. 39 ust 3 ustawy o komercjalizacji PKP

⁹ art. 39 ust. 4 ustawy o komercjalizacji PKP

1.4. Według stanu na koniec lat 2013-2016 zaległości podatkowe OGN w Poznaniu wynosiły odpowiednio: 9.769,3 tys. zł wobec 15 gmin, 1.229,6 tys. zł wobec sześciu gmin, 1.279 tys. zł wobec ośmiu gmin, 1.385,6 tys. zł wobec ośmiu gmin. Wykazane zaległości dotyczyły podatku od nieruchomości.

(dowód: akta kontroli str. 1483-1492)

1.5. W okresie objętym kontrolą sporządzane były ilościowe plany dotyczące zbywania nieruchomości, w tym obiektów dworców kolejowych. Plany te przekazywane były do Centrali PKP S.A. oraz zatwierdzane przez Pełnomocnika Zarządu PKP S.A. ds. Nieruchomości. Podlegały one modyfikacjom w trakcie roku w przypadku, gdy wystąpiły niezależne od OGN w Poznaniu przyczyny uniemożliwiające zbycie nieruchomości.

Liczba dworców planowanych do zbycia na rzecz JST w poszczególnych latach wynosiła: w 2013 r. – 30, w 2014 r. – 35, w 2015 r. – 37, w 2016 r. – 16. Dyrektor OGN w Poznaniu wyjaśniła, że wskazując dworce do zbycia na rzecz JST kierowano się przede wszystkim obowiązującą strategią Spółki w tym zakresie. Kryterium przekazywania dworców na rzecz JST były uwarunkowania ekonomiczne związane z ich utrzymaniem. Dyrektor OGN wskazała, że koncentrowano się na przekazywaniu dworców, w stosunku do których przychody nie pokrywały kosztów utrzymania oraz wymagających wydatkowania środków na ich remont lub modernizację. Dodatkowo, kierowano się zbędnością z punktu widzenia działalności prowadzonej przez spółki z Grupy PKP oraz wolą nabycia dworca przez JST.

1.6 Informacje o wszystkich transakcjach przekazania dworców JST były przesyłane drogą elektroniczną do Centrali Spółki. Plany zbywania dworców na rzecz JST w poszczególnych latach nie zostały w pełni zrealizowane. Spośród 35 dworców planowanych do przekazania ustalono, że: w 11 przypadkach JST zrezygnowały z ich przejęcia, w ośmiu przypadkach brak było ostatecznych decyzji JST, w czterech przypadkach proces przekazywania został wstrzymany przez JST, w pięciu przypadkach brak było pozytywnego uzgodnienia ze spółką PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., a w siedmiu przypadkach nieruchomości nie były przygotowane do obrotu.

Informacja o sposobach współpracy PKP S.A. z samorządami, w tym o możliwości nieodpłatnego przejęcia nieruchomości znajdowała się na stronie internetowej PKP S.A.¹⁰. OGN Poznaniu w 2013 r. przesłał do gmin informację o możliwości przejęcia dworców kolejowych. Następnie, do wszystkich gmin, na terenie których położone były nieruchomości przeznaczone do zbycia, wystosowano ofertę ich przekazania. Dyrektor OGN w Poznaniu wyjaśniła, że prowadzone były również działania polegające na publikowaniu artykułów w czasopiśmie o tematyce samorządowej, na temat możliwości przejęcia nieruchomości kolejowych. Ponadto pracownicy OGN w Poznaniu na bieżąco spotykali się z przedstawicielami JST na terenie działania Oddziału.

(dowód: akta kontroli str. 40-43, 1483-1484, 1592-1594)

1.7 Zarząd PKP S.A. w dniu 13 stycznia 2015 r.¹¹ przyjął „Strategię i kategoryzację dworców kolejowych PKP”, w której zawarto kluczowe wnioski i analizy zarządzania dworcami kolejowymi oraz kierunki działania w zakresie zarządzania dworcami. W ramach procesu kategoryzacji dworce miały zostać podzielone na kategorie: premium, wojewódzkie, aglomeracyjne, regionalne i sezonowe. Zgodnie z przyjętymi założeniami, dworce czynne należące do kategorii premium¹² oraz wojewódzkie nie

¹⁰ <http://pkpsa.pl/nieruchomosci/wspolpraca-z-samorzadami/informacje-ogolne.html>

¹¹ Uchwała Nr 10 Zarządu PKP S.A. z dnia 13 stycznia 2015 r.

¹² Do kategorii tej należały dworce o istotnym znaczeniu dla infrastruktury transportowej państwa, zapewniające pełen koszyk usług dla pasażerów

podlegały zbyciu ani przekazaniu. Przedmiotem przekazania do JST mogły być jedynie dworce czynne należące do kategorii: aglomeracyjne, regionalne i sezonowe oraz dworce nieczynne. Działania OGN w Poznaniu w zakresie zbywania dworców kolejowych były zgodne z obowiązującą strategią.

(dowód: akta kontroli str. 392-463)

1.8 Koszty związane z przekazaniem nieruchomości na rzecz JST, w tym m.in. koszty sporządzenia operatów szacunkowych z wyceną nieruchomości i koszty notarialne wyniosły w okresie objętym kontrolą łącznie 408.240,18 zł¹³. Koszty wyceny nieruchomości ponosił OGN w Poznaniu, natomiast koszty notarialne pokrywane były przez: gminy (w 47 przypadkach), PKP S.A. (w 20 przypadkach) lub solidarnie przez gminę i OGN w Poznaniu (w czterech przypadkach). Koszty sporządzenia operatów szacunkowych w poszczególnych latach wynosiły: w 2013 r. – 133.352,91 zł, w 2014 r. – 70.540,50 zł, w 2015 r. – 87.152,88, w 2016 r. – 48.880,20 zł. Koszty notarialne poniesione przez OGN w Poznaniu wyniosły łącznie 67.942,22 zł¹⁴.

(dowód: akta kontroli str. 1483-1492, 1590-1591)

1.9 OGN w Poznaniu w latach 2013-2016 wskazał do likwidacji (wyburzenia) łącznie 67 budynków dworców kolejowych. Postępowania w sprawie wyboru wykonawców prowadzone były w trybie licytacji elektronicznej przez Centralę PKP S.A. w Warszawie¹⁵. Do końca 2016 r. zlikwidowano 30 budynków dworców kolejowych. W 17 przypadkach nie dokonano wyburzenia ze względu na sprzeciw konserwatora bądź ujęcie budynku w gminnej ewidencji zabytków, w 13 przypadkach rozbiórka została wstrzymana, a obiekty przeznaczono do przekazania JST, w trzech przypadkach rozbiórki nie dokonano z uwagi na nieodłączone przyłącze energetyczne.

(dowód: akta kontroli str. 1129-1132)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

OGN w Poznaniu przeznaczył do likwidacji budynki dworców kolejowych, mimo że prowadzone były działania mające na celu ich przejęcie przez JST. W przypadku trzech gmin, na terenie których likwidacja budynków dworców kolejowych została wstrzymana w związku z wolą ich przejęcia¹⁶ ustalono, że:

1.1. Gmina Kiszkowo w 2013 r. i 2014 r. wyraziła wolę przejęcia dworca kolejowego w Kiszkanie. OGN w Poznaniu nie poinformował gminy o planach likwidacji budynku dworca i obiekt ten został przeznaczony do rozbiórki w 2015 r. Dyrektor OGN w Poznaniu wyjaśniła, że obecnie zlecono podział geodezyjny mający na celu wyodrębnienie nieruchomości planowanej do przekazania na rzecz gminy.

1.2. od listopada 2015 r. do marca 2016 r. prowadzone były rozmowy w sprawie przejęcia m.in. dworców w miejscowościach Bełęcin i Żodyń (gmina Siedlec). Obiekty te były przeznaczone do likwidacji w 2015 r. Dyrektor OGN w Poznaniu poinformowała, że w przypadku dworca Bełęcin przygotowywany był projekt protokołu uzgodnień, a dworzec Żodyń zostanie przekazany w ramach przygotowywanej kompleksowej transakcji wszystkich nieruchomości związanych z była linią kolejową nr 357 na odcinku Wolsztyn-Sulechów.

¹³ Kwota ta obejmuje wszystkie koszty związane ze zbyciem, w tym koszty wycen i koszty notarialne

¹⁴ Koszty notarialne poniesione przez OGN w Poznaniu w poszczególnych latach wynosiły: w 2013 r. – 34.974,30, w 2014 r. – 16.382,57, w 2015 r. – 16.585,35 zł, w 2016 r. – 0,00 zł

¹⁵ W kontrolowanym okresie przeprowadzono sześć postępowań na likwidację obiektów budowlanych, z tego: trzy - w 2014 r., dwa - w 2015 r. i jedno - w 2016 r. Lista obiektów przeznaczonych do wyburzenia stanowiła załącznik do dokumentacji postępowania

¹⁶ gmina Kiszkowo (dworzec kolejowy w Kiszkanie), gmina Siedlec (dworce kolejowe: Bełęcin i Żodyń), gmina Miedzichowo (dworce kolejowe: Lewiczynek i Prądówka)

1.3. Gmina Miedzichowo wyraziła w 2014 r. wolę przejęcia linii kolejowej wraz z budynkami dworców kolejowych w miejscowościach: Lewiczynek i Prądówka i podtrzymała swoje stanowisko w tym zakresie w lutym 2015 r. Dyrektor OGN w Poznaniu wyjaśniła, że dworzec Lewiczynek został przekazany na rzecz gminy 28 sierpnia 2016 r., a odnośnie dworca Prądówka trwały uzgodnienia możliwości obrotu ze spółkami z Grupy PKP.

Dyrektor OGN w Poznaniu wyjaśniła m.in., że budynki dworców Belęcin i Żodyń oraz dworca w Kiszku były przewidziane do rozbiórki w ramach zbiorczych zestawień obiektów planowanych do likwidacji, sporządzanych każdorazowo przez administratorów, przede wszystkim na podstawie ich aktualnego stanu technicznego. Następnie plany te były weryfikowane przez wydziały merytoryczne m.in. w kontekście ich ewentualnego przekazania na rzecz JST¹⁷. W przypadku gminy Miedzichowo omówiono telefonicznie z wójtem gminy zasady związane z przekazywaniem nieruchomości na rzecz JST.

(dowód: akta kontroli str. 1129-1132, 1195-1363, 1586-1588)

Uwaga dotycząca
badanej działalności

NIK zwraca uwagę, że działanie OGN w Poznaniu w zakresie przygotowywania wykazu obiektów do likwidacji było nierzetelne, gdyż nie dokonywano w tym zakresie uprzedniej weryfikacji pod kątem zainteresowania samorządów, bądź ujęcia w ewidencji zabytków. Ujęcie w wykazie wszystkich obiektów mogło wprowadzać w błąd potencjalnych wykonawców, co do zakresu planowanych robót. Zdaniem NIK przeznaczenie obiektu do wyburzenia powinno następować po wyczerpaniu innych możliwości zagospodarowania bądź zbycia nieruchomości.

(dowód: akta kontroli str. 1129-1132, 1195-1363, 1586-1588)

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, mimo stwierdzonej nieprawidłowości, działalność kontrolowanej jednostki w zakresie doboru dworców do przekazania JST.

2. Przekazywanie budynków dworców kolejowych JST oraz warunki przekazywania tych obiektów

Opis stanu
faktycznego

Szczegółową kontrolą objęto 2017 spośród 71 obiektów dworcowych przekazanych w okresie objętym kontrolą¹⁸ na rzecz gmin (w 19 przypadkach) i powiatu (jeden przypadek).

W latach 2013-2016 w PKP S.A. obowiązywały następujące procedury zbywania nieruchomości:

- Procedura procesowa – obrót nieruchomościami niemieszkalnymi, z dnia 10 października 2008 r. (indeks PP-KNN-02 wersja 5), obowiązująca do 12 lutego 2014 r.
- Procedura zbywania nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego przez Spółkę PKP S.A., obowiązująca od 12 lutego 2014 r. do 2 sierpnia 2015 r., przyjęta Decyzją nr 2 Dyrektora Zarządzającego ds. Nieruchomości z dnia 12 lutego 2014 r.,
- Procedura zbycia nieruchomości przez Spółkę PKP S.A., przyjęta Decyzją nr 67 Dyrektora Zarządzającego ds. Nieruchomości z dnia 17 sierpnia 2015 r., obowiązująca od 3 sierpnia 2015 r. do 6 lipca 2016 r.,

¹⁷ 15 z województwa wielkopolskiego: Czerwonak, Owińska, Kobylec, Przysieczyn, Grylewo, Wagrowiec, Sława Wielkopolska, Roszkowo, Skoki, Pleszew Wąskotorowy, Bolechowo, Zbiersk-Cukrownia, Nowe Skalmierzyce, Namysłaki, Ujazd; cztery z województwa zachodniopomorskiego: Kozielnice, Barlinek, Goleniów, Kiełpino i jeden z województwa lubuskiego: Szlichtyngowa

¹⁸ W tym: dziesięć z 2013 r., dwa z 2014 r., sześć z 2015 r. i dwa z 2016 r.

- Uchwała nr 265 Zarządu PKP S.A. z dnia 7 lipca 2016 r. w sprawie ustalenia zasad zbycia nieruchomości przez Spółkę PKP S.A., obowiązująca od tego dnia.

(dowód: akta kontroli str. 156-391)

2.1. We wszystkich skontrolowanych przypadkach wartość budynków dworców kolejowych była ustalona przez rzeczoznawców majątkowych w formie operatów szacunkowych, które były aktualne w momencie zawierania umowy przekazania dworca.

2.2. Przekazywanie dworców kolejowych na rzecz JST było poprzedzone, zgodnie z obowiązującymi procedurami, uzyskaniem zgody odpowiednich organów PKP S.A. W 12 przypadkach decyzję o przekazaniu nieruchomości podejmował Dyrektor Regionalny ds. Współpracy z Samorządami, w siedmiu przypadkach zgodę wyraził Zarząd PKP S.A., a w jednym decyzję podjął Dyrektor OGN w Poznaniu.

2.3. OGN w Poznaniu każdorazowo składał wnioski o wyrażenie zgody na zbycie budynków dworców kolejowych: w 11 przypadkach do Dyrektora Regionalnego, w siedmiu – do Zarządu PKP S.A. a w dwóch – do Dyrektora OGN w Poznaniu. Wnioski te zawierały m.in.: opis przedmiotu przekazania, tryb zbycia oraz uzasadnienie.

2.4. W przypadku siedmiu dworców, których wartość rynkowa obiektów przekraczała równowartość w złotych kwoty 50.000 euro, ich przekazanie poprzedzone było uzyskaniem zgody ministra właściwego do spraw transportu, o której mowa w art. 18 ust 2 ustawy o komercjalizacji PKP. W trzech przypadkach nie wystąpiono o zgodę ministra.

W jednym przypadku wartość przekazanego mienia, w zależności od kursu euro, wahała się od 49.824,41 euro do 50.406,16 euro. Wartość nieruchomości położonej w Skokach¹⁹, w skład której wchodził budynek dworca kolejowego, ustalona przez rzeczoznawcę majątkowego 9 sierpnia 2013 r. to 211.000 zł. Średni kurs euro, ogłoszony przez NBP na ten dzień wynosił 4,1940, tak więc wartość nieruchomości wynosiła równowartość kwoty 50.309,97 euro. Naczelnik Wydziału Współpracy z Samorządami wystąpił do Dyrektora Regionalnego ds. Współpracy z Samorządami o wyrażenie zgody na nieodpłatne przekazanie ww. nieruchomości na rzecz Gminy Skoki 27 stycznia 2014 r. i tego samego dnia wydana została w tym zakresie decyzja Nr NPo14/07/2014. Kurs euro wynosił wówczas 4,2291 zł, zatem wartość nieruchomości wynosiła równowartość kwoty 49.824,41 euro. Zawarcie umowy w formie aktu notarialnego nastąpiło 6 lutego 2014 r. W dniu przekazania średni kurs euro wynosił 4,1860, zatem wartość przedmiotowej nieruchomości wynosiła równowartość kwoty 50.406,16 euro.

(dowód: akta kontroli str. 464-1022, 1108-1128)

2.5. Przekazywanie obiektów dworców kolejowych było poprzedzone analizami w zakresie kosztów i przychodów generowanych przez te obiekty. Dyrektor OGN wyjaśniła, że analizy te przygotowywane były w formie elektronicznej na podstawie danych z systemu finansowo-księgowego SAP i zamieszczano je we wnioskach o wyrażenie zgody na zbycie nieruchomości, także w przypadku gdy wnioski te kierowane były do Zarządu PKP S.A.

Żaden z 20 dworców objętych szczegółową kontrolą nie był modernizowany w okresie 5 lat poprzedzających przekazanie na rzecz JST. Poniesione nakłady dotyczyły wyłącznie bieżącego utrzymania tych obiektów.

(dowód: akta kontroli str. 1056-1106, 1108-1128, 1582)

¹⁹ działka nr 463/7, obręb Skoki

2.6. W okresie objętym kontrolą nie dokonano zbycia budynków dworców kolejowych na rzecz JST zarówno w drodze przetargu, jak i w trybie bezprzetargowym.

2.7. W kontrolowanym okresie nie wystąpiły przypadki przeniesienia praw własności budynku dworca kolejowego w trybie art. 18d ustawy o komercjalizacji PKP, tj. ze zobowiązaniem JST do wykonania w określonym terminie przebudowy lub remontu dworca oraz zapewnienia spółkom prowadzącym działalność w zakresie kolejowych przewozów pasażerskich możliwości i warunków obsługi przewozu osób, a także pomieszczeń dla urządzeń przeznaczonych do prowadzeniu ruchu kolejowego i ich obsługi. Dyrektor OGN w Poznaniu wskazała na brak wniosków JST o przekazanie obiektów dworców w tym trybie.

2.8. Spośród 20 skontrolowanych transakcji przekazania dworców kolejowych na rzecz JST, w 18 przypadkach przekazanie nastąpiło na podstawie art. 39 ust 3 ustawy o komercjalizacji PKP tj. na cele związane z inwestycjami infrastrukturalnymi służącymi wykonywaniu zadań własnych JST w dziedzinie transportu a w dwóch przypadkach na podstawie art. 39 ust. 4 tej ustawy, tj. w sytuacji gdy względy ekonomiczne nie uzasadniały utrzymywania składnika mienia.

W 18 przypadkach organy stanowiące JST podjęły uchwały w sprawie wyrażenia zgody na przejęcie nieruchomości od PKP S.A., w dwóch przypadkach decyzje w tym zakresie podejmował burmistrz. W 12 przypadkach wskazano podstawę prawną przekazania. Zawarcie aktu notarialnego było poprzedzone podpisaniem protokołu uzgodnień. W protokołach tych każdorazowo wskazywano podstawę prawną przekazania nieruchomości.

W umowach nie wskazywano szczegółowego celu zagospodarowania przekazanych obiektów. W aktach notarialnych wskazywano podstawę prawną przekazania (odpowiednio: art. 39 ust 3 lub art. 39 ust 4 ustawy o komercjalizacji PKP).

W sześciu przypadkach w aktach notarialnych zawarto zobowiązanie przyjmującego do zapłaty na rzecz przekazującego kwoty stanowiącej równowartość wartości rynkowej nieruchomości w przypadku wykorzystania nieruchomości niezgodnie z celem, jaki był podstawą ich przekazania lub w przypadku dokonania ich zbycia w całości lub w części. Przekazujący mógł żądać zapłaty tej kwoty przez okres pięciu lat (w dwóch przypadkach²⁰) lub 10 lat (w czterech przypadkach²¹) od dnia podpisania aktu notarialnego. W pozostałych przypadkach nie zastosowano zabezpieczenia warunkującego wykorzystanie nieruchomości zgodnie z celem ich przekazania. Dyrektor OGN w Poznaniu wyjaśniła, że w przypadku wykorzystania nieruchomości niezgodnie z celem określonym w umowie, „PKP S.A. mogłaby dochodzić swoich roszczeń w oparciu o obowiązujące przepisy np. wystąpić z żądaniem zwrotu nieruchomości w postępowaniu cywilnym”.

2.9. Nieodpłatne przekazania budynków dworców kolejowych na rzecz JST nie były poprzedzone procedurami przetargowymi. OGN w Poznaniu nie podejmował prób zbycia tych obiektów w inny sposób. Dyrektor OGN. wyjaśniła, że „sprzedaż dworców kolejowych przy czynnych liniach kolejowych winna być traktowana jako sytuacja wyjątkowa, a w przypadku dworców z lokalami mieszkalnymi – niedopuszczalna”. Ponadto wskazała, że w przypadku zainteresowania władz gminy nie podejmowano prób sprzedaży dworca na rynku, a ewentualne przekazanie na rzecz JST było traktowane priorytetowo.

2.10. W kontrolowanej próbie nie wystąpiły przypadki zmniejszenia zaległości podatkowych wobec JST wskutek przeniesienia własności dworców kolejowych.

²⁰ Dworce: Ujazd Wlkp. i Pleszew Miasto

²¹ Dworce: Namysłaki, Nowe Skalmierzyce, Zbiersk-Cukrownia, Goleniów

Wynikało to z braku zaległości podatkowych wobec JST, którym przekazano obiekty dworcowe.

(dowód: akta kontroli str. 5-32, 1430-1582)

2.11. Umowy przekazania obiektów dworców kolejowych na rzecz JST sporządzane były w formie aktów notarialnych. W każdym ze skontrolowanych przypadków akty notarialne podpisywane były przez osoby posiadające stosowne pełnomocnictwa do składania oświadczeń woli w imieniu PKP S.A.

W 12 przypadkach przekazano dworce kolejowe przy czynnych liniach kolejowych, wykorzystywanych w ruchu pasażerskim. W tych przypadkach w aktach notarialnych ustanowiono służebność na rzecz PKP S.A., polegającą na prawie wstępu na te nieruchomości w celu wykonania robót związanych z remontami i usuwaniem awarii. W pięciu przypadkach dworce zlokalizowane były przy liniach nieczynnych, z tego trzy linie zostały przekazane na rzecz JST, a w jednym przypadku prowadzone były rozmowy w sprawie przekazania linii na rzecz powiatu²². Jedna z linii posiadała status linii zawieszonych²³.

(dowód: akta kontroli str. 464-1022, 1108-1128, 1561-1579)

2.12. Wszystkie skontrolowane obiekty były ujęte w ewidencji księgowej. Po ich przekazaniu dokonano stosownych zapisów w księgach rachunkowych, a obiekty zostały usunięte z ewidencji dworców kolejowych.

(dowód: akta kontroli str. 1023-1055)

2.13. Wraz z prawem własności budynku dworca kolejowego przekazywano również prawo do użytkowania gruntu, na którym te budynki były zlokalizowane. Grunty te były geodezyjnie wyodrębnione w powierzchniach niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania budynków.

(dowód: akta kontroli str. 1108-1128)

2.14. W okresie objętym kontrolą nie dokonano sprzedaży budynku dworca kolejowego na rzecz JST w drodze przetargu.

(dowód: akta kontroli str. 36-38)

2.15. W 19 przypadkach po przekazaniu budynków dworców kolejowych sporządzano protokoły zdawczo-odbiorcze. W jednym przypadku protokół nie został sporządzony, ponieważ nieruchomość pozostawała we władaniu JST na podstawie umowy użyczenia²⁴. W czterech przypadkach stan liczników zużycia energii elektrycznej i wody był wskazany w protokole zdawczo-odbiorczym, natomiast w sześciu przypadkach rozwiązania umowy z gestoraми sieci dokonano po przekazaniu budynku. Dyrektor OGN w Poznaniu wyjaśniła, że w dziewięciu przypadkach nie spisywano stanu liczników z uwagi na brak umów na dostawę mediów. W 15 przypadkach w protokołach zdawczo-odbiorczych odnotowano fakt przekazania książek obiektów budowlanych oraz protokołów ostatnich kontroli okresowych obiektu budowlanego, wymaganych art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane²⁵. W przypadku czterech dworców przekazanie książki obiektu budowlanego i protokołu kontroli okresowej nie zostało odnotowane w protokole zdawczo-odbiorczym.

(dowód: akta kontroli str. 464-1022, 1108-1128, 1586-1588)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

²² Linia kolejowa nr 383 – Namysłaki - Ostrzeszów

²³ Linia kolejowa nr 410 - Grzmiąca - Kostrzyn

²⁴ Obiekt dworca Pleszew Miasto był we władaniu Miasta i Gminy Pleszew na podstawie umowy z 23 stycznia 2002 r.

²⁵ Dz.U. z 2016 r. poz. 290, ze zm.

Zgodnie z art. 18 ust. 2 ustawy o komercjalizacji PKP, PKP S.A., obowiązana była uzyskać zgodę ministra właściwego do spraw transportu na dokonanie czynności prawnej w zakresie rozporządzenia składnikami aktywów trwałych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości²⁶, zaliczonymi do wartości niematerialnych i prawnych, rzeczowych aktywów trwałych lub inwestycji długoterminowych, w tym oddania tych składników do korzystania innym podmiotom na podstawie umów prawa cywilnego lub ich wniesienia jako wkładu do spółki, jeżeli wartość rynkowa przedmiotu rozporządzenia przekraczała równowartość w złotych kwoty 50 000 euro, obliczoną na podstawie średniego kursu ogłoszonego przez NBP, według stanu z dnia wystąpienia o zgodę, tymczasem:

1.1. W dniu 20 marca 2013 r. Dyrektor Regionalny ds. Współpracy z Samorządami w Poznaniu w drodze decyzji Nr N14I/6/2013 wyraził zgodę na nieodpłatne przekazanie nieruchomości położonej w miejscowości Czerwonak na rzecz Gminy Czerwonak w trybie art. 39 ust 3 ustawy o komercjalizacji PKP. W decyzji wskazano dwie działki ewidencyjne: nr 2/4 o numerze inwentarzowym SAT 20009856, na której znajdowały się: budynek dworca nr inwentarzowy SAT 30000113, budynek magazynowy nr inwentarzowy SAT 30000122 i działkę niezabudowaną nr 2/6 o numerze inwentarzowym SAT 20009857. Obydwie działki położone były w Gminie Czerwonak (arkusz mapy 7, obręb 0002 Czerwonak). Wartość działek, oszacowana przez rzeczoznawcę majątkowego, zgodnie z operatami szacunkowymi z 17 grudnia 2012 r. wynosiła odpowiednio: 146.000 zł i 41.900 zł. W dniu 27 marca 2013 r. zawarto umowę²⁷ przekazania działek 2/4 i 2/6 na rzecz Gminy Czerwonak.

(akta kontroli str. 683-704)

W tym samym dniu zawarto umowę²⁸ przekazania na rzecz Gminy Czerwonak działki nr 2/3 bez wskazanego w protokole zdawczo – odbiorczym z 10 kwietnia 2013 r. numeru inwentarzowego SAT, na której znajdowały się: budynek schroniska nr inwentarzowy SAT 30007899 oraz budynek gospodarczy z WC i zbiornik bezodpływowy (budynki pomocnicze do budynku dworca bez nadanego numeru inwentarzowego). Wartość tej działki oszacowano na 191.000 zł, zgodnie z operatem szacunkowym z 17 listopada 2012 r. Zgodę na przekazanie przedmiotowej działki wyraził Dyrektor Regionalny ds. Współpracy z Samorządami w Poznaniu w drodze decyzji Nr N14I/5/2013 z 20 marca 2013 r.

(akta kontroli str. 1152-1170)

Działki o numerach: 2/3, 2/4 i 2/6 wchodziły w skład nieruchomości dla której prowadzona była w Sądzie Rejonowym Poznań-Stare Miasto w Poznaniu jedna księga wieczysta nr PO1P/00010261/4. Zaznaczyć należy, że dostęp do działki nr 2/4 możliwy był wyłącznie przez działkę 2/3. Łączna wartość działek, ustalona na podstawie operatów szacunkowych, wynosiła 378.900 zł i przekraczała równowartość w złotych kwoty 50 000 euro²⁹. W stosunku do ww. nieruchomości nie wystąpiono do ministra właściwego ds. transportu o zgodę na jej przekazanie na rzecz JST.

1.2. W dniu 20 marca 2013 r. Dyrektor Regionalny ds. Współpracy z Samorządami w Poznaniu w drodze decyzji Nr N14I/7/2013 wyraził zgodę na nieodpłatne przekazanie nieruchomości położonej w miejscowości Owińska na rzecz Gminy Czerwonak w trybie art. 39 ust 3 ustawy o komercjalizacji PKP. Nieruchomość oznaczona była jako działka 113/11 o numerze inwentarzowym SAT 20009061, na

²⁶ Dz. U. z 2016 r. poz. 1047, ze zm.

²⁷ Akt notarialny Rep. A Nr 893/2013

²⁸ Akt notarialny Rep. A Nr 887/2013

²⁹ Ze względu na fakt, że nie wystąpiono do ministra właściwego do spraw transportu o zgodę na dokonanie czynności prawnej, przyjęto wartość euro z 20 marca 2013 r., tj. skierowania wniosku do Dyrektora Regionalnego ds. Współpracy z Samorządami. Średni kurs ogłoszony przez NBP wynosił 4,1538, tak więc wartość działek wynosiła równowartość 91.218 euro

której znajdował się: budynek nr inwentarzowy SAT 30000115, budynek magazynowy nr inwentarzowy SAT 30000121 oraz budynek wc bez nadanego numeru inwentarzowego. Wartość działki, oszacowana przez rzeczoznawcę majątkowego, zgodnie z operatem szacunkowym z 17 grudnia 2012 r., wynosiła 197.000 zł. W dniu 27 marca 2013 r. zawarto umowę³⁰ przekazania działki 113/11 na rzecz Gminy Czerwonak.

(akta kontroli str. 643-682)

Tego samego dnia przekazano³¹ na rzecz Gminy Czerwonak działkę 113/13 o numerze inwentarzowym SAT 20009060, na której znajdowała się droga nr inwentarzowy SAT 40010362, która przylegała do działki 113/11. Wartość działki 113/13 oszacowano na 114.000 zł (operat szacunkowy z 17 listopada 2012 r.). Zgodę na przekazanie przedmiotowej działki wyraził Dyrektor Regionalny ds. Współpracy z Samorządami w Poznaniu w drodze decyzji Nr N14I/8/2013 z 20 marca 2013 r.

(akta kontroli str. 1133-1151)

Działki nr 113/11 i 113/13 wchodziły w skład nieruchomości dla której prowadzona była w Sądzie Rejonowym Poznań-Stare Miasto w Poznaniu jedna księga wieczysta nr PO1P/00284828/8. Łączna wartość działek, ustalona na podstawie operatów szacunkowych wynosiła 311.000 zł i przekraczała równowartość w złotych kwoty 50.000 euro³². W stosunku do ww. nieruchomości nie wystąpiono do ministra właściwego ds. transportu o zgodę na jej przekazanie na rzecz JST.

1.3. Dyrektor Regionalny ds. Współpracy z Samorządami w Poznaniu, decyzją Nr NPo14/92/2013 17 grudnia 2013 r., wyraził zgodę na nieodpłatne przekazanie nieruchomości położonej w miejscowości Sława Wielkopolska na rzecz Gminy Skoki, w trybie art. 39 ust 3 ustawy o komercjalizacji PKP. Nieruchomość oznaczona była jako działka 6/1 o numerze inwentarzowym SAT 20008104, na której znajdował się: budynek nr inwentarzowy SAT 30000299, droga dojazdowa nr inwentarzowy SAT 40000739 oraz oświetlenie terenu nr inwentarzowy SAT 40009567. Wartość nieruchomości oszacowana przez rzeczoznawcę majątkowego, zgodnie z operatem szacunkowym 9 sierpnia 2013 r. wynosiła 179.000 zł. W dniu 20 grudnia 2013 r. zawarto umowę³³ przekazania działki 6/1 na rzecz Gminy Skoki.

(akta kontroli str. 566-588)

Tego samego dnia przekazano³⁴ na rzecz Gminy Skoki działkę 6/4 o numerze inwentarzowym SAT 20008107 (niezabudowaną) oraz działkę 6/5 o numerze inwentarzowym SAT 20008108 wraz z prawem własności drogi ładunkowej o numerze inwentarzowym SAT 40000726. Wartość tych działek, zgodnie z operatem szacunkowym z 9 sierpnia 2013 r., oszacowano na 60.937 zł. Zgodę na przekazanie wskazanych działek wyraził Dyrektor Regionalny ds. Współpracy z Samorządami w Poznaniu w drodze decyzji Nr NPo14/91/2013 z 17 grudnia 2013 r.

(akta kontroli str. 566-567, 1179-1194)

Działki 6/1, 6/4 i 6/5 wchodziły w skład nieruchomości dla której prowadzona była w Sądzie Rejonowym w Wągrowcu jedna księga wieczysta nr PO1B/00047206/5. Łączna wartość tych działek wynosiła 239.937 zł i przekraczała równowartość

³⁰ Akt notarialny Rep. A Nr 875/2013

³¹ Akt notarialny Rep. A Nr 881/2013

³² Ze względu na fakt, że nie wystąpiono do ministra właściwego do spraw transportu o zgodę na dokonanie czynności prawnej, przyjęto wartość euro z 20 marca 2013 r., tj. skierowania wniosku do Dyrektora Regionalnego ds. Współpracy z Samorządami. Średni kurs ogłoszony przez NBP wynosił wówczas 4,1538, tak więc wartość działek wynosiła równowartość 74.871 euro

³³ Akt notarialny Rep. A Nr 5049/2013

³⁴ Akt notarialny Rep. A Nr 5058/2013

w złotych kwoty 50 000 euro³⁵. W stosunku do ww. nieruchomości nie wystąpiono do ministra właściwego ds. transportu o zgodę na jej przekazanie na rzecz JST.

Dyrektor OGN w Poznaniu wyjaśniła, że „ustawa o rachunkowości definiuje środki trwałe jako rzeczowe aktywa trwałe (...), zdatne do użytku i przeznaczone na potrzeby jednostki. Z uwagi na powyższe działki były traktowane jako odrębne środki trwałe zgodnie z danymi wynikającymi z ewidencji Oddziału. W tej sytuacji wartość rynkowa była odnoszona do danego rzeczowego aktywa trwałego”. Dyrektor OGN w Poznaniu wskazała ponadto, że odmienny był sposób ich zagospodarowania i przeznaczenia.

(dowód: akta kontroli str. 179-184)

Zdaniem NIK wyjaśnienia te nie zasługują na uwzględnienie. W okresie objętym kontrolą OGN w Poznaniu przekazywał w ramach jednej umowy obiekty składające się z wielu odrębnych środków trwałych, które traktowano jako jedną nieruchomość (np. umowa przekazania części Kaliskiej Kolei Dojazdowej). Podkreślić należy, że również w przedstawionych wyżej sytuacjach OGN w Poznaniu przekazywał różne środki trwałe na podstawie jednej umowy, w tym również na podstawie jednej umowy przekazano dwie działki. Trudno uznać za uzasadniające takie postępowanie wyjaśnienie Dyrektora jednostki, która wskazuje na odmienne zagospodarowanie i przeznaczenie poszczególnych działek. Wykazane zostało bowiem, m.in. że dostęp do jednej z działek był możliwy tylko przez drugą działkę a były one przekazywane oddzielnymi aktami notarialnymi.

Przekazywanie na podstawie odrębnych umów, na rzecz jednego podmiotu, którym była gmina, działek ujętych w jednej księdze wieczystej, w ocenie NIK, miało na celu obejście przepisów prawa w zakresie konieczności uzyskania zgody ministra właściwego do spraw transportu na dokonanie czynności prawnej. Podkreślić należy, że określony w art. 18 ust 2 ustawy o restrukturyzacji PKP próg 50.000 euro nie odnosi się do wartości pojedynczych środków trwałych, ale do przedmiotu rozporządzenia.

Sytuacja taka skutkuje zaistnieniem stanu niepewności obrotu prawnego, ze względu na możliwość podniesienia zarzutów co do legalności tych transakcji, w świetle brzmienia art. 18 ust. 7 ustawy o komercjalizacji PKP.

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, mimo stwierdzonych nieprawidłowości, działalność OGN w Poznaniu w obszarze przekazywania budynków dworców kolejowych JST oraz warunków przekazywania tych obiektów.

Ocena częściowa

3. Monitorowanie spełniania warunków przekazania budynków dworców kolejowych JST oraz kontrole w zakresie poprawności przekazania dworców kolejowych

Opis stanu faktycznego

3.1. W latach 2013-2016 OGN w Poznaniu nie zwracał się do JST z zapytaniem o sposób zagospodarowania obiektów. Dyrektor OGN w Poznaniu wyjaśniła, że przystąpienie przez JST do umowy przekazania dworca w trybie art. 39 ust. 3 ustawy o komercjalizacji PKP traktowane było jako zobowiązanie do wykonywania zadań własnych w dziedzinie transportu. Ponadto Dyrektor wskazała, że PKP S.A. monitoruje wykorzystanie przekazanych nieruchomości poprzez śledzenie zmian

³⁵ Ze względu na fakt, że nie wystąpiono do ministra właściwego do spraw transportu o zgodę na dokonanie czynności prawnej, przyjęto wartość euro z 17 grudnia 2012 r., tj. dnia skierowania wniosku do Dyrektora Regionalnego ds. Współpracy z Samorządami. Średni kurs ogłoszony przez NBP wynosił 4,0839, tak więc wartość działek wynosiła równowartość 58.752 euro

właściciela w księgach wieczystych. Z dotychczasowego monitoringu nie wynikało, aby którakolwiek JST dokonała zbycia dworca kolejowego. NIK ustaliła natomiast, że w jednym przypadku, na terenie właściwości Oddziału, nastąpiła sprzedaż dworca na rzecz osoby fizycznej.

3.2. W okresie objętym kontrolą do OGN w Poznaniu nie wpłynęły skargi związane z niewłaściwym zagospodarowaniem dworców przekazanych na rzecz JST.

3.3. W latach 2013-2016 w OGN w Poznaniu nie były prowadzone audyty ani kontrole związane z przekazywaniem dworców na rzecz JST.

(dowód: akta kontroli str. 1483-1484, 1595-1599)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następującą nieprawidłowość:

W dniu 10 września 2015 r. Gmina Kozielice dokonała zbycia budynku dworca kolejowego w Kozielicach na rzecz osoby fizycznej³⁶. Obiekt ten był przekazany Gminie w 2013 r., w trybie art. 39 ust 3 ustawy o komercjalizacji PKP³⁷. W akcie notarialnym wskazano podstawę prawną przekazania oraz wskazano, że przekazanie praw do nieruchomości nastąpiło „na cele związane z inwestycjami infrastrukturalnymi służącymi wykonywaniu zadań własnych gminy oraz zaspokajaniu potrzeb jej mieszkańców”. Obiekt ten, od dnia przekazania na rzecz gminy do dnia sprzedaży, nie był wykorzystywany zgodnie z celem, na który został przekazany. Dyrektor OGN w Poznaniu wyjaśniła, że Oddział nie posiadał wiedzy o zaistniałej sytuacji.

W ocenie NIK świadczy to o nierzetelnym monitorowaniu przez tut. Oddział wykorzystania nieruchomości przekazanych na rzecz JST. Dyrektor OGN w Poznaniu wyjaśniła, że wynikało to z faktu, że bieżący monitoring zaplanowany na 2017 r. w pierwszej kolejności obejmował transakcje z lata 2014-2017. W związku z tym nie stwierdzono faktu zbycia nieruchomości przez Gminę Kozielice. Od września br. zaplanowany jest kolejny etap kontroli obejmujący transakcje dokonane do końca 2013 r. W związku z informacją uzyskaną od NIK, Oddział niezwłocznie wystąpi do Gminy Kozielice z wnioskiem o wyjaśnienie okoliczności sprzedaży dokonanej 10 września 2015 r.

(dowód: akta kontroli str.793-806, 1590-1591, 1595-1600)

Uwaga dotycząca
badanej działalności

NIK zwraca uwagę, że w umowie przekazania nieruchomości na rzecz Gminy Kozielice wskazano, iż mienie zostanie przeznaczone „na cele związane z inwestycjami infrastrukturalnymi służącymi wykonywaniu zadań własnych gminy oraz zaspokajaniu potrzeb jej mieszkańców”. Zapis ten stanowił rozszerzenie w stosunku do podstawy prawnej przekazania tj. art. 39 ust 3 ustawy o komercjalizacji PKP, zgodnie z którym przekazana nieruchomość powinna być wykorzystywana na cele związane z inwestycjami infrastrukturalnymi służącymi wykonywaniu zadań własnych w dziedzinie transportu.

(dowód: akta kontroli str. 793-806)

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, mimo stwierdzonej nieprawidłowości, działalność OGN w Poznaniu w badanym obszarze.

³⁶ Akt notarialny Rep. A Nr 6145/2015 z 10 września 2015 r.

³⁷ Akt notarialny Rep. A Nr 3764/2013 z 30 lipca 2013 r.

IV. Wnioski

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli³⁸, wnosi o:

1. informowanie JST o planach likwidacji budynków dworców kolejowych przed sporządzeniem wykazu obiektów przeznaczonych do wyburzenia;
2. zaniechanie podejmowania działań, które miały na celu obejście przepisów prawa w zakresie konieczności uzyskania zgody ministra właściwego do spraw transportu;
3. podjęcie działań mających na celu wyjaśnienie okoliczności sprzedaży dworca kolejowego w Kozielicach przez Gminę Kozielice.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Poznaniu.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Poznań, dnia 3 lipca 2017 r.

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Poznaniu

Kontroler
Piotr Iwański
starszy inspektor kontroli państwowej

Dyrektor
z up. Grzegorz Malesiński
Wicedyrektor

³⁸ Dz. U. z 2017 r. poz. 524